

ՈՒՐԲԱԹ, 22 ՄԱՅԻՍԻ 2015թ.
№ 15 (358)

Սյունիքաց Ներկիր

www.syuniacyerkir.am

Մի ժողովուրդ - մի
բնանիք. ազգերի մեջ
գույք է միայն դու
իրավունք շունես ներդուա
դառակաված լինել:

ԳՐԵԳՈՐ ՆԺԵՂ

ՀԱՅ ԱՅՐ ԽԱՅԱՎԱՐԱՅԻ ԱԿԱԴԵՄԻ
ՎԵՐՋԻ

Ավարտին է մոփենում
Կապանի խմելու
Զրի ներքին ցանցի
հիմնանորոգման
հերթական ծրագիրը

Զրամատակարարում

Սյունիքի մարզում արդեն մի քանի
տարի է տարբեր ծրագրերով ջրամա-
տակարարման որակի բարելավման
ուղղությամբ մի քանի փուլով իրակա-
նացվում են մեծածավալ աշխատանք-
ներ, մասնավորապես Համաշխարհա-
յն, Ասիական, Վերակառուցման եւ
զարգացման եվրոպական բանկերի
ֆինանսավորմամբ, ինչպես նաև
«Հայջրմուղկոյուղի» ՓԲԸ-ի եւ հա-
մայնքային միջոցների ներդրմամբ: Շի-
նարարական աշխատանքների ընթաց-
քում, բնականաբար, համայնքներում
առաջանում են որոշ խոչընդոտներ,
որոնք բնակիների շրջանում դժգոհու-
թյան տեղի են տալիս:

«Սյունիք Երկիր» թերթը բազմից
ամորադարձել է կատարվող աշխատանք-
ների ընթացքին, այս անգամ հերթական
աշխատանքի որոշ թաղանամերի ներքին
ջրատար ցանցում եւ մաքրման կայանում
կատարվող բարելավման աշխատանք-
ներն են: Արդեն մի քանի ամիս է քաղաքում
քայլելու ոժվար չէ նկատել լայնորեն ծա-
վալված շինարարական աշխատանքները,
որոնց արդյունքում որոշ փողոցներ, մաս-
նավորապես մերենաների հանար, դժվա-
րանցանելի են դարձել:

«Հայջրմուղկոյուղի» ՓԲԸ Հարավային
մասնաճյուղի «Կապան» տեղամասի շահա-
գործման եւ աշխատանքների ծառայության
պետ Դովիկ Գեւորգյան: «Աշխատանքների
այս փուլը կավարտենք մայիսի վերջին,
իհարկե, նոր ծրագրեր են նախատես-
վում իրականացնել, որոնց արդյունքում
քաղաքի բոլոր թաղամասերի խմելու ջրի
ներքին ցանցը կփոխվի, իհմնովին կրա-
ռեկարգվի նաև մաքրման կայանը»: Այս
փուլում նախատեսվածից մի քիչ ավելի
շատ աշխատանք է իրականացվել: Դիմա-
կան շեշտու որվել է քաղաքի ծայրամասային
թաղամասանք, եւ, որ անենացվում խնդիր-
ներից մեկն էր, քաղաքի առանձնատների
ներքին ցանցը իհմնովին փոխելու վրա:

Քաղաքում ժամանակ առ ժամանակ
ջրամատակարարման ռեժիմի խախտում-
ներ են գրանցվում, որը, ըստ ծառայության
պետի, կապված է մաքրման կայանում կա-
տարվող բարեկարգման աշխատանքնե-
րով: «Քաղաք բարեկարգման աշխատանք-
ներից՝ ջրամատակարարման ռեժիմի
խախտումը պայմանավորվում է նաև ծննդական կա-
յանը չի հասցնում ջուրով ազատել պղոտու-
թյունից եւ ստիպված դադարեցնում է
ջրամատակարարությունը: Միշտ չէ, որ կան-
խախտելի է անջատումը, եւ բնակիչնե-
րին չենք հասցնում իրավելիք: Նշենք, որ
ռեժիմի խախտումը պայմանավորվում է
նաև խողովակների վճարմանը», - հա-
վելեց նա:

Բնակիչներին տրվող ջուրը գերծ կի-
նի պղոտությունից, կօգտագործվեն նաև
ստորեկրյա ջրերի պաշարները: Ինչ վերա-
բերում է ջրի որակի հետ կապված բնակչու-
թյան անհանգստացնող հարցին, ապա, Դո-
վիկ Գեւորգյանի հավաստմանը, Կապանում

էջ 3

ՖՈՏՈԼՈՒՐ

Սյունիքը զորակցում է իր մարզպետին եւ ակնկալում հանցագործության մասնակիցների, կազմակերպիչների ու շարժառիթների շուրջափուլը բացահայտում

Սահափոթ

2015թ. մայիսի 20-ի օրվա վերջում տա-
րածվեց Սյունիքի մարզպետ Սուլեյմ Խա-
չատրյանի մերժուայի վրա կատարված
հարձակման մասին տեղեկությունը:

Պատահարից բովենք ամց թերթի
խմբագրությունում հեռախոսազանքերի տա-
րափ էր: Բազմաթիվ սյունեցիներ Սեղուու
մինչեւ Սիսիան, իրենց զայրույթը էին արտա-
հայտում, դատապարտում տեղի ունեցածը եւ
Սուլեյմ Խաչատրյանին զորակցելու անկեղծ

պատրաստականություն հայտնում:
Ավելի ուշ իրապարակվեց Հայաստանի
Հանրապետության քննչական կոմիտեի հայ-
տարարությունը: Անհ՝ «Մայիսի 20-ին՝ ժամը
էջ 3

Սյունիքի մարզի ութ գյուղի ընդրուղների ճնշող մեծամասնությունը համաձայն է Շինուհայր կենդրունով Տաթեւ համայնքի կազմավորմանը

Տեղական հանրագիտ

Մայիսի 17-ին Գորիսի շրջանի Շինուհայր,
Տաթեւ, Զալիձոր, Զարժիս, Սվարանց, Խոտ,
Տանձատափ, Քաշունի համայնքները միավորվեն:
Տանձարակի էր դրվագ հետեւյալ հարցը՝

«Համաձայն եք, որպեսզի Շինուհայր, Տա-
թեւ, Զալիձոր, Զարժիս, Սվարանց, Խոտ, Տա-
նձատափ, Քաշունի համայնքները միավորվեն
Տաթեւ համայնք անվանը, Շինուհայր համայ-
քային կենտրոնով»:

Տանձարակի ընտրողների հիմնական ցու-
ցակում ընդգրկված 651 հոգուց քվեարկությանը
մասնակցել է 418 ընտրող, որից 389 հոգի «ա-
յո» է պատասխանել առաջարկված հարցին,
21 հոգի՝ «ոչ»:

Տալիհորում ընտրողների հիմնական ցու-
ցակում ընդգրկված 443 հոգուց քվեարկությա-
նը մասնակցել է 229 ընտրող, որից 173 հոգի
տոկոսը՝ «այո» է պատասխանել հանրարկե-

էջ 5

ՇՋՈՐՍ ԴԱՎԹՅԱՆ. «Սյունիքը սովորական աշխարհ չէ»

Բանասիրական գիտությունների դոկտոր Շըռս Դավթյանի հետ զրուցում է Ձերմուկի մեր գործընկեր Վարդգես Խանոյանը

— Ձեր կյանքի ու գործունեության կարեւորագոյն էջերը՝ ծննդյան արմատներից ի վեր առ այսօր, գրվել են Սյունյաց աշխարհում: Ի՞նչ է դա. անսահման նվիրվածություն ու հավատարմություն հայրենի եզերին, թե՞ Աստծո կամոր պարզեւած ճակատագիր: Այլ խոսքով, ի՞նչ է խորհրդանշում Սյունիքը Ձեզ համար:

— Ես միշտ հպարտացել եմ, որ իմ արմատները Սյունիքից են: Պապերս հողագործներ են Եղել, մասնակցել են բոլոր պատերազմներին՝ ռուսական բանակի շարքերում: Ընդհանրապես չեմ կարող համաձայնել նրանց հետ, ովքեր փորձում են ժխտել Ռուսաստանի դերը հայ ժողովոյի ճակատագրում: Մենք զորավարներ ենք տվել (ցարական եւ խորհրդային ժամանակներում)` զորք չունենալով, ծովակալներ ենք տվել՝ ծով չունենալով, ակաղենմիկոսներ ենք տվել՝ ակաղենմիա չունենալով եւ այլն: Իմ մեջ հայունակից Նիկողայոս Աղոնցը համաշխարհային ճանաչման արժանացավ՝ լինելով Պետերբուրգի, ապա Բրյուսելի համալսարանի պրոֆեսոր:

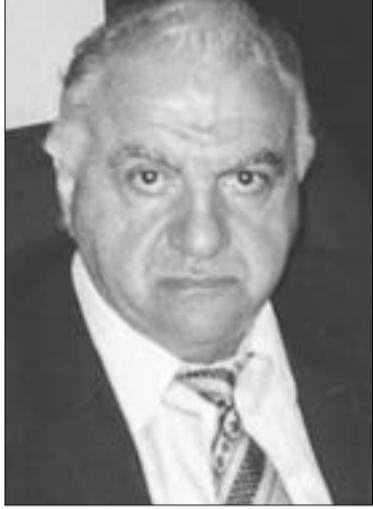
Սյունիքը սովորական աշխարհ է: Դա այս երկիրն է, որ մարզպան է տվել, նաև՝ մի քանի դար՝ թագավորություն ունեցել: Պատահական է, որ Ավարայրի հերոս Վարդան Մամիկոնյանը թաղվել է հենց Սյունիքում, պատահական չէ, որ թշնամու դեմ ամենախոշոր ընդզօման կազմակերպիչը եւ հաղթողը Դավիթ Բեկն էր, պատահական չէ, որ իր խիզախ մտահղացումները Գարեգին Նժդիհն իրականացնում էր հենց Սյունիքում:

Այս ամենը հպարտության մեջ զգացում է առաջացնում այլնեցիների հոգում: Անցյալ դարում Սյունիքը ունեցավ խոշորագույն գրողներ, արվեստագետներ, ակադեմիկոսներ, գորապետներ,

Ահա այս համայնապատկերի վրա, երբ քեզ վստահում են Սյունիքի՝ ամենամեծ տարածքը ունեցող շրջանի դեկը, ակամայից մտածում ես, թե ում գործի շարունակողոն ես դու եւ ինչ կարող ես անել սյունյաց փառքը բազմապատկելու համար։ Մի ճշմարտություն կա. մեծագործությունները կատարում է ժողովուրդը եւ որպեսզի այն լավ կատարի, պետք է լավ ապրի։ Եսկ լավ ապրելու համար աշխատանք պիտի ունենա եւ տուն։

Այդ տարիներին Սիսիանը նաև մշակութային խոշոր կենտրոն էր՝ գեղարվեստի, երաժշտական եւ պարարվեստի դպրոցներով, պատկերասրահով, նվազախմբերով, ժողովրդական քատրոնով եւ այլն։ Անեն տարի հյուրախաների էին զալիս Գ.Սոլնորևյանի անվան քատրոնի, պարի պետական համույթի, Կոմիտասի անվան քայլակի եւ այլ կոլեկտիվներ։ Տասը տարի ամբողջ ամառօք Սիսիանում է եղել Համն Սահյանը, նրա հետև՝ Կահագին Ղավթյանը, Քրայչա Խովհաննիսյանը, Քրանտ Մաթեւսյանը, Սերո Խանզադյանը, Ֆելիքս Մելոյանը, ուրիշներ։

Եկ ինչն էր ուշագրավ. հանրապետությունում ամենաշատ օլուղատնտեսական մթերքներն

ԵՀԿՐԱ Դավթյան

Վարդպես Խանոյան

արտադրող եւ ամենամեծ ծավալ-
ների շինարարություն կատարող
շրջանում Վերացան քրեական
հանցագործությունները, նաև
անուսնալուծությունները: Միսիա-
նը բուհ զնուունվողների քանակով
(ազգաբնակչության համեմատ)
դուրս եկավ առաջին տեղոյ:

Այսքանին կարելի էր չանդրադառնալ, եթե այսօր նույն Սիսիհանը չկորցներ վերը նշան նյութական ու հոգաւոր արժեքները, եթե չափերին գործարաններն ու ֆարմականութեանը, անանապահական եւանախները, ուրաքանչիւնները,

համալիրները, գյուղատնտեսական ձեռնարկությունները: Այսօր շրջկենտրոնում աճավարտ է մնացել հարյուրավոր առանձնատների, այլ օբյեկտների շինարարությունը: Աշխատատեղեր չկան, գյուղերում հարյուրավոր առանձնատներ իրենց հողամասերով լրված են: Այս բոլորն ահետևի ցավ է պատճառում ինձ:

— Զեր կենսագրության շատ էքեր էլ գրվել են Երեւանում՝ կուսակցական պատասխանառու աշխատողից մինչեւ «Խորհրդային Հայաստան» թերթի գլխավոր խմբագիրը։ Այդ ժամանակաշրջանը Սյունյաց աշխարհի հանդեպ Զեր սեր սրբանությամբ էր ու ու

Ձեր սիրո «ըսկսիցում» եր, թե ...
— Երեւան աշխատանքի հրա-
վիրվեցի 1988թ. օգոստոսին:
Ստանձնեցի «Խորհրդային Յա-

յաստան» հանրապետական թերթի գլխավոր խմբագրի պաշտոնը: Այդ ժամանակ արդեն սկսվել եւ իր բարձրակետին էր հասնում Ղարաբաղյան շարժումը: Նետո գալու էր Վատրարագույնը՝ Սպիտակի երկրաշրջը: Այդ պայմաններում թերթում աշխատելը հավասար էր նժիկիքի: Հանրապետության ղեկավարությունը թերագնահատեց համաժողովրդական շարժումը, որից

Էլ օգտվեցին մի խուճք անփորձ առաջնորդներ եւ հետազյալն, վերցնելով իշխանությունը, թոյլ տվեցին ավեր ու ավար՝ այն աստիճան, որ մինչեւ հիմա հնարավոր չի լինում Վերականգնել կորցրածը։ Այդ ժամանակաշրջանում չէի կարող չհետաքրքրվել Սյունիքով, որովհետեւ մտավախություն ունեի, թե իմ կառուցածն ու ստեղծածը կարող է ոտնատակ արվել։ Հատկապես, եթք անկախությունից հետո Սիսիանում պարագին ունիրեա բարձան մի նախ-

ահաջող դեմքեր դարձաւ սր սախկին ջրվոր, մի ծախողված գիտաշխատող, նախակինուն ոչնչով զգապահած մի բախտախնդիր եւ այլը:

Այդ աշխատանքը հնարավորություն էր ստեղծում ավելի նոտիկից ծանաչել հայրենակիցներիս, լինել գեղատեսիլ վայրերում: Մի քանի տասնյակ ակնարկ գրեցի շարքային աշխատողների, մոտավորականների, բոշակառուների մասին, քրքրեցի Սիսիանի պատմության էջերը, հետաքրքրվեցի գյուղերի հիմնադրման ու անցած ճանապարհի հարցերով, ականավոր սիսիանցիների կենսագործությամբ: Այդ տարիներին նոտիկից ծանրացած Համն Սահյանի հետ, ում հրոդորով բողեցի գրաքարի մասին պատրաստվելիք ատենախոսությունս եւ որոշեցի դառնալ գրականագետ: Քետագայում, երբ անցած կուսակցական աշխա-

Համար այսպիս գումարացած աշխատավոր տառամբի, ժամանակը չէր բավականացնում գրականությամբ գրադպելու, թեև մի շարք հոդվածներ գրեցի Յան Սահյանի նոր լուս տեսած գրքերի ու այլ թեմաների մասին:

Վերջապես (1980թ.) պաշտպանեցի թեկնածուական թեզ «Բնությունը եւ մարդո Դամո Սահյանի պետքայում» թեմայով: Դրանից հետո արդեն չէի կառող ստուգի գրական աշխարհ:

շլո վայրի գոլովում կապահա աշխալի հից, որովհետու ինձ ավելի շատ գրականագետ էի զգում: Դիշում եմ, որ Զորի Բալայանը մի հարցագրուց էր տպագրել «Լիտերատուրայա գաղետայում», որտեղ այս հարցին, թե ինձ համար առաջնայինը գրականությո՞ւնն է, թե՝ կուսակցական աշխատանքը, պատասխանել է, որ կուսակցական աշխատանքը կարող է վաղը թողնեմ, սակայն գրականությունը եղել ու մնալու է իմ կյանքի նպատակը: Իհարկե, Կենտկոնում շատ վատ էին ընդունել ասածն, սակայն մի՞նչ ես Շշնարիտ չեմ: Այդ է ապացուցում հենց այսօր:

– Յայաստանի Յանրապետության անկախության հօշակմանը ոչ թե ականատես եմ եղել, այլ որպես Ազգային ժողովի պատգամավոր քվեարկել են դրա օգտին: Ոգեւորպել են, որովհետեւ անկախ պետականություն էինք ծեռում, թեև, անկեղծ լինելու համար ընդգծեմ, որ ես կողմնակից էի, որպեսզի անկախ Յայաստանը նորի նախկին ԽՍՀՄ հանրապետությունների կոնֆետերացիայի մեջ, եթե այդպիսին ստեղծվեր, բայց, դժբախտաբար, այդ ոգեւորպությունը կարճ տեևց, որովհետեւ սխալը սխալի հետևից

Երբ դարձա 50 տարեկան եւ ինձ այլևս պետական, գիտական ու լրագրային աշխատանք չվստահեցին, որոշեցի զբաղվել իմ մասնագիտությամբ: Եկ խիզախեցի այդ անել միայնակ: Իսկ մասնագիտությունը Համն Սահյանի քնարերգությունով զբաղվելն էր: Նախ, գտա եւ տպագրության պատրաստեցի նրա անտիպ բանաստեղծությունների ժողովածուն, որը Վարպետի մահվանից հետո ինձն տարի հրատարակչություններում թափառում էր: Այս լույս տեսավ 1998թ.` «Ինձ քացակա չինեք» վերնագրով: Այդ ընթացքում կարողացա հավաքել Համն Սահյանի ավելի քան 500 լուսանկար: 2004թ. լույս տեսավ իմ մենագրություն՝ «Համն Սահյան. բանաստեղծի հավատամքը» վերնագրով: Նոյն տարում ստեղծվեց «Համն Սահյան գիտամշակութային կենտրոն» հասարակական կազմակերպությունը, որի խորհրդի կազմում էին Ալեքսան Կիրակոսյանը, Վլադիմիր Մովսիսյանը, Սոս Սարգսյանը, Վահագն Հովհաննեսը, Ֆելիքս Մելյոյանը, Գետիկ Բաղդասարյանը, Յովհաննես Այվազյանը, Սահյանի որդին, քույրը եւ էլի շատերը:

Մինչեւ մեծ բանաստեղծի հայուրամյակը հնարավոր եղավ հրատարակել նրա բոլոր գրեթերը։ Դրանց թվաքայլումն էշեր կարաղեցնի, սակայն ավելի արժեքավոր եմ համարում «60 եւ մեկ հայրեն», «Արցունքով լվացված սերեր» ժողովածությունները։ Տպագրվեց նաև իմ հերթական մենագրությունը «Համն Սահյան». Կյանքը եւ գործը» վերնագրով։ 2012թ. հրատարակեցի նաև իր տեսակի մեջ եզակի մի գործ՝ «Համն Սահյան. հանրագիտարան», որն ընդգրկում է 250 բառահոդված եւ 100-ից ավելի լուսանկար, բառացանկ բանաստեղծի բոլոր բանաստեղծությունների։ Վերջին տասը տարում պաշտպանվել է երեք թեկնածուական թեզ, տպագրվել մի քանի հարյուր հոդված, թողարկվել են ձայնասկավառակներ, նկարահանման վել է հինգ տեսափիլմ։ Վերանորոգվել է Լոռ գուտիի այն տունը, որտեղ

